

Б҃га моего, и (ще напишемъ и) имѣе то мое нѣво то.

13 Който има оубо, да чѣе, що говори дх҃о на цѣркви те.

14 И на Ангелатъ на-лаодикійска та цѣрква напиши, така говори (онъи, който ѿ) иміишь, свидѣтельво вѣрнъи и истиннъи, начало то на созданіе то Бж҃іе:

15 Знаемъ твой те дѣла, зашто не си ни стѣденъ, ни тѣплъ: ѿ да бы бѣлъ стѣденъ или горѣшь.

16 Но понѣже си хладокъ, и нито стѣденъ си, ни горѣшь, ще да те изблювамъ ѿ оустъ та мои.

17 Зашто ты говоришь, азъ самъ богатъ, и въбогатихъсе, и нищо ми не трѣбва: а не знаешъ зашто ты си ѿкааненъ и бѣденъ, и сиромакъ, и слѣпъ, и голъ.

18 Совеѣтѣвамъ те да си купишь ѿ мене злато, кое то ѿчищено (префинено) съ огнь да се ѿбогатишь: и дрѣхи бѣлы, да се ѿблечешъ: да се не глѣда срамота та на-голата та ти: и помажи си очи те съ колдрий, да видишь.

19 Изъ когото ѿвѣчамъ: ѿбличавамъ и наказывамъ бѣди прочее и тѣрѣвностенъ и покаясе.

20 Бѣто (азъ) стоимъ при врата та и чѣкамъ: ако чѣе нѣкой гласятъ ми, и ѿво-

ри врата та, ще вѣзнемъ при него, и ще вечерамъ съ него, и той съ мене.

21 Който побѣди, немъ ще дамъ да седне заедно съ мене на мойатъ престолъ, като и азъ що побѣдихъ, и седнахъ заедно съ Оцѣмо-его на неговатъ престолъ.

22 Който има оубо, да чѣе, що говори дх҃о на цѣркви те.

ГЛАВИ Д.

Прѣдѣ то това поглѣднѣхъ, и видѣхъ врата ѿворени на некѣто, и първо гласъ, когото чѣхъ като (гласъ) трѣбнъи, че говореше съ мене, той ми рече: качисе тѣва, и ще ти покажемъ що трѣбва да бѣде послѣ.

2 И тоа чѣсъ вѣдохъ во изстѣплѣніе дх҃овно: и видѣхъ зашто престолъ кѣше поставенъ на некѣто, и на престолатъ седѣше нѣкой.

3 И онъи, който седѣше (на престолатъ) кѣше подобенъ на іасписъ и на сардисъ камень: и дѣга кѣше околъ престолатъ, коа то се видеше подобна на смарагда.

4 И околъ престолатъ (кѣха) двадесать и чѣтѣри престѣли: и видѣхъ че седѣха на престолы те двадесать и чѣтѣри старцы, ѿблечени въ бѣлы дрѣхи: и имаха златны вѣнцы на главы те си.

5 И ѿ престолатъ излязѣха